

Святих Верховних Апостолів Петра і Павла

*Каже до учнів Ісус: А ви Мене за кого маєте? У відповідь Симон-Петро про-
рік: Ти є Христос, Син Бога живого. Ісус відповів Йому і сказав: Щасливий ти,
Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров тобі це відкрили, а мій Батько Небесний. Я
тобі кажу, що ти - Петро; і на цім камені Я збудую свою церкву, і брами пекла
не здолають її. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і те, що ти зв'яжеж на зем-
лі, буде зв'язане на небі; і те, що ти розв'яжеж на землі, буде розв'язане на небі.*

(Мт. 16, 15-19)

Савло ще більше міцнів, бентежачи юдеїв, які жили в Дамаску, доводячи,

*що цей є Христос.
(Дії 9, 22)*

Новини Парафіяльного життя за червень:

1. - Торжественний похід і завершальна Маївка коло постаменту 2000 - ліття Різдва, спільно з о.д. Євгеном Бойком та громадою собору св. Петра і Павла.

Участь о. пароха у складі журі на районному конкурсі дитячої пісні "Мамині зіроньки".

3. - Огляд купола церкви за допомогою пожежної драбини з м. Бережан.

5. - Участь о. пароха у празничному богослужінні в с. Гайок Бережанського району.

9. - Участь о. пароха у зборах священників нашого деканату.

12. - Зустріч о. пароха з редактором єпархіальної газети "Божий сіяч" о. Орестом Глубішом.

14. - Перша Сповідь дітей на парафії Василя Великого (Цукровий завод) за участь о. Романа Рокецького та о. Михайла Забанджали.

15. - Участь о. пароха та багатьох парафіян у посвяченні владикою Василем (Семенюком) новозбудованої церкви св. Миколая у с. Кальне. На святі були присутні 14 священників та більше 700 вірних.

16. - Похід до могили борців за волю України спільно з вірними парафії собору св. Петра і Павла. Отці Євген та Михайло відслужили панахиду. Хор співав патріотичних пісень. У поході взяли участь близько 200 осіб.

17. - Зустріч о. пароха в облдержадміністрації по питанню перереєстрації парафіяльного статуту.

19. - Передача п. Романом Зілінком з Національного Музею у Львові фотокопій візитачійних книг 1732 та 1760 років про тогочасний стан та опис 3 козівських церков: Успіння, Михайла та Стрітіння. Ведеться робота по перекладу тестів з польської та латинської мов.

22. - Участь о. пароха у празниковому богослужінні в с. Почапінці Тернопільського району.

26. - Молебень у соборі св. Петра і Павла за участю о.д. Євгена та о. Михайла за випускників I школи.

28. - Участь представників вівтарної дружини нашої парафії: Володі Іськова та Андрія Медведя у вишколі вівтарних дружин у с. Зарваниця.

На церковні ворота встановлено відреставровану браму.

29. - Торжественне богослужіння та виставлення найсвятіших Тайн з походом навколо церкви. У процесії взяло участь близько 500 парафіян.

Нагородження о. пароха Михайла грамотою та подарунком відділу у справах молоді райдержадміністрації за вагомий внесок у розвиток та реалізацію молодіжних програм з нагоди дня молоді.

30. - Завершальний молебень до Христа Чоловіколюбця у церкві.

Канікули з Богом

з 3 по 10 серпня

в І-ій школі

Катихизм Молитва Розваги

Роздуми над важливим Веселі ігри Пісні

До обіду заняття з дітьми до 14 років

По обіді зустрічі з молодю після 14 років

Організатори: парафія Успіння ПБ та
оо. Редемптористи з Львова із молодю

Проща Козівського деканату до
Зарваниці
2 – 3 серпня

Піша хода розпочнеться 2 серпня (субота)

о 7.00 від церкви Успіння ПБ

під проводом о. Михайла

Автобус до Зарваниці відправлятиметься

3 серпня (неділя) о 6.00 від церкви Успіння ПБ.

Вартість подорожі за 1 особу: **20 гривень**. Записуватися в церкві Успіння у паламарці. Кількість місць - 40.

В день св. Володимира 28 липня 2008 року Божого

Українська Греко-Католицька Церква організує у Козові

ювілейні святкування з нагоди 1020 річниці хрещення Русі-України

Урочистості розпочнуться Святою Літургією у соборі свв.ап. Петра і Павла, опісля відбудеться відновлення хресних обітів та відречення сатани,

потім процесійний похід вирушить до кринички для посвячення води.

Завершаться святкування у районному Будинку культури доповідю на тему важливості Хрещення Русі-України та святковим концертом.

Родина, яка подарувала церкві єпископа.

Напевно, немає такої людини в Козові, яка б не знала когось із родини Трофим'яків, чи принаймі чула про них. Корінні козівчан добре пам'ятають прекрасну людину, дяка-регента, музиканта і фотографа Миколу Трофим'яка (1906 - 1989). До війни він працював на різних роботах: ковалем (в дідовій кузні), шофером в доктора Манацького. Потім навчався в регентській школі села Ішків, після чого виконував дяківську службу у с. Шибалин, а згодом після війни і у Козові аж до 1975 року, коли стан його здоров'я погіршився. Але й після цього він епізодично допомагав всім чим міг при церкві. За-

кінчив свій життєвий шлях літом 1989 року, залишивши по собі добру згадку в своїх фотографіях, (багато з яких радянська влада знищила), звуках церковних пісень і фісгармонії, (на якій після нього ніхто не грав), а найбільше у своїх дітях, які щирим серцем несуть світові живу віру, яку в них не змогли забрати ані виселення з рідної хати, ані сибірські морози, ані советський безбожницький режим.

Та найбільшим скарбом цієї родини, який вона дала Христовій церкві, є владика Маркіян, ординарій Луцької єпархії РКЦ. Покликання владика зродилося у часи розквіту комунізму на нашій землі, але замість того, щоб забувати про Бога, як тоді вимагали, він пішов за ним нелегкою і тернистою дорогою. І зараз, владика маючи авторитет і шану по цілій Україні, є славою для Козови, бо ніколи не забуває хто він є і де його коріння, постійно молиться за своє містечко і його жителів, та прикликає на нас Боже благословення.

Історія хрещення Русі – України св. Володимиром Великим

Хрестити Київську Русь і проголосити християнство державною релігією припало князю Володимиру. Прийшовши до влади за допомогою варязької дружини і язичницької еліти, Володимир задля їх інтересів запровадив язичницький пантеон богів. На місці старого капища, де стояв ідол Перуна, з'являються 6 різноплеменних богів – Перун, Дажбог, Хорс, Стрибог, Сімаргл, Мокош. Але трохи згодом Володимир переконавшись, що для зміцнення держави та її престижу потрібно нової віри (Київська держава опинилася практично в оточенні християнських держав). Так він вирішив прийняти християнство та охрестити весь свій народ. Хрещення сталося у часи послаблення внутрішньополітичного стану у Візантійській імперії. У другій половині (80-х рр.) X ст. вибухає вкрай небезпечне антиурядове повстання на Сході імперії, очолюване Вардою Фокою і підтримане населенням Таврії. Скрутне становище, в якому опинився імператор Візантії, змусило його звернутися до Києва з проханням про військову допомогу. Умови, за якими Київ погоджувався допомогти Візантії, продиктував Володимир. За ними київський князь зобов'язувався допомогти імператору придушити повстання, а за це він мав віддати за Володимира свою сестру Анну (тобто він отримував права на трон) та сприяти хрещенню населення Київської держави. При цьому спочатку дістав відмову і тільки захоплення ним візантійській колонії Херсонес (Корсунь) примусило Візантію укласти угоду.

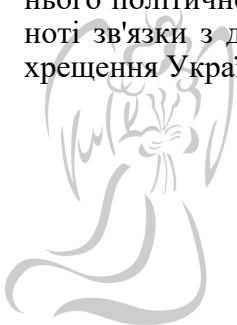
Про те, звідки прийшла ієрархія в Україну є різні теорії. Перша, що ієрархія прийшла з Візантії. Другу теорію (римську) відстоює Никонівський літопис говорячи про посольства до Володимира від папи (988, 991, 1000) та до папи від Володимира (994, 1001). Третя теорія - охридська (або македонська) ґрунтується на подібності мови. («Номоканон» прийшов в Україну в болгарській редакції). Четверту теорію (тмутороканську) висунув академік Вернадський. Він є тієї думки, що в межах Київської держави в часи хрещення Володимира вже існувала ієрархія в Тмуторокані.

Після офіційного хрещення киян у 988 році християнство стає державною релігією Київської Русі. Християнізація Русі-України йшла поступово за водними шляхами, спершу її прийняли більші осередки, пізніше провінції. Не всюди цей процес відбувався без опору, як в Києві. Головний опір чинили служителі поганського культу «волхви», вплив яких на південних землях Русі був незначний. Натомість на півночі у Новгороді, Суздалі, Білоозер'ї вони підбурювали населення до відкритих виступів проти християнських священиків. Ще довго співіснували між собою деякі елементи поганської віри, переважно обрядів, із християнськими (двовір'я).

Для унормування церковного життя у своїй державі Володимир видав Устав, призначивши десятину на утримання церкви, та визначив права духовенства: Володимир намагався дати структурне оформлення нової релігії, подібне до візантійського. Перша згадка про митрополита на Русі відома з 1037, хоч - раніше мусів бути архієпископ, який наглядав над руською церквою. Першим митрополитом, який згадується, був грек Теотемпт. Християнство, проповідуючи милосердя та християнську любов - підвалини цивілізованого і мирного життя, об'єднало релігійно велику державу Володимира і позитивно вплинуло на мораль керівної верхівки і населення.

З прийняттям християнства в Україні поширилася писемність. Володимир закладав школи, будував церкви, спершу в Києві, а згодом по інших містах. Учителями були священики з Корсуна, які знали слов'янську мову. Факт, що з прийняттям християнства не дійшло до безпосереднього політичного опанування Русі-України Візантією, а відкрило новій християнізованій спільноті зв'язки з дальшими і близькими сусідами, слід уважати найпозитивнішим наслідком акту хрещення України.

З прийняттям християнства в Україні поширилася писемність. Володимир закладав школи, будував церкви, спершу в Києві, а згодом по інших містах. Учителями були священики з Корсуна, які знали слов'янську мову. Факт, що з прийняттям християнства не дійшло до безпосереднього політичного опанування Русі-України Візантією, а відкрило новій християнізованій спільноті зв'язки з дальшими і близькими сусідами, слід уважати найпозитивнішим наслідком акту хрещення України.

Відповіді священника

У цьому розділі друкуємо відповіді на різні актуальні питання з духовного життя. Зважаючи на сучасний сумний стан суспільної моралі та викривлення розуміння її норм, сьогодні пропонуємо вам питання із сфери морального богослов'я, відповіді на які дає о. доктор Святослав Шевчук, ректор Львівської семінарії.

Як пояснити іншим, що такі методи «оздоровлення» людини, як виливання воску (олова) та інше, є великим гріхом проти першої заповіді? (Тетяна)

Погоджуюся з Вами, що різного роду магія, зокрема виливання воску, олова чи якісь інші речі, є гріхом проти першої заповіді, оскільки таким чином ми або намагаємося за допомогою певних ритуалів маніпулювати Богом і змушувати Його здійснювати нашу волю, або просто використовуємо різного роду ідолопоклонства. Часто люди, які займаються такими речами, щоб розвіяти в інших сумніви стосовно дозволеності чи недозволеності, застосовують різного роду християнські релігійні обряди та ритуали, включно з молитвами та багатьма іншими речами. Але в цій ситуації відбувається певне роздвоєння того, що відбувається, бо, з одного боку, людина нібито молиться до Господа Бога, а з іншого - намагається чинити насилля над Його волею, „змушуючи” Його виконати ту чи іншу дію. Найкраща молитва і найкраще оздоровлення людина може отримати, насамперед, від особистої молитви до Бога, а відтак - від молитви Церкви. Церква має різного роду молитви на оздоровлення, за допомогою яких ми прибігаємо до єдиного лікаря душ і тілес, до Господа Бога, але при тому прохач не перетворюється на того, хто маніпулює тим, до кого молиться, кого просить.

Чому не можна матюкатися? (Василь)

Ми деколи легковажно ставимося до слів, які говоримо. Ісус Христос навчає: „Кажу бо вам: за кожне пусте слово, яке скажуть люди, - дадуть відповідь судного дня за нього. Бо за словами твоїми будеш виправданий і за словами твоїми будеш засуджений” (Мт. 12, 36-37). Саме те, що виходить з уст людини, може її опоганити і відкрити всю злобу її серця: „Те, що виходить з людини, - те осквернює людину. З нутра бо, з серця людини виходять недобрі намісли, розпушта, злодійство, вбивство, перелюби, загребушість, лукавство, обман, безсоромність, заздрий погляд, наклеп, бундючність, безглуздя. Уся ця погань виходить із нутра й осквернює людину” (Мр. 7, 20-23) Святий апостол Яків каже, що людина, якщо хоче навчитися керувати своїми вчинками, насамперед повинна керувати своїм язиком (пор. Соборне послання Якова 3, 3-8). Тут йдеться не про таке слово, яким доносимо до когось певну інформацію, а про таке, що має в собі певну силу. Тому слово благословення є силою, яка будує, а слово прокляття - силою, яка руйнує. Зважаючи на ці причини, краще не лихословити та уникати подібних гріхів.

Як Церква ставиться до пластичних операцій, які тепер пропонують різні клініки пластичної хірургії? Чи допустимі такі втручання в людське тіло? Чи треба змиритися з тим, яким воно є і всіма змінами, які спричинює час?

Моральну оцінку тут можна давати не стільки самому хірургічному втручанню пластичної хірургії, скільки наміру та меті такого втручання. Навіть найкраща мета і найкращий спосіб можуть перетворитися на морально злий вчинок через морально злий намір. Загалом ми не маємо жодних достатніх причин для того, щоби класифікувати пластичну хірургію як морально недозволену. Потрібно розглядати кожний випадок зокрема, якщо ми хочемо побачити, чи застосування такого виду маніпуляцій вільне від будь-якої гріховності.

Чи можу я носити спіраль з лікувальною метою, оскільки я онкохвора? (Люба)

Внутрішньоматкова спіраль – це абортивний засіб, який унеможливує прикріплення заплідненої яйцеклітини до стінки матки (це не є контрацептив). Не зрозуміло, яким чином можна використовувати абортивний засіб з терапевтичною метою, оскільки всяке механічне втручання в порожнину матки є шкідливим. Використання спіралі, абортивного засобу, однозначно є гріхом, бо під час абарту вбивають вже зачатє людське життя. Те, що людина є онкохворою, не може виправдати використання абортивного засобу.

Джерело: www.ugcc.org.ua/ukr/question/moral

Відповіді священника

Чи може жінка зробити аборт, якщо дитина була зачата насильно? (Богдан)

Аборт, як пряме вбивство ще не народженої особи, завжди є тяжким гріхом. Це є важкий злочин сам у собі, незалежно від того, хто, коли, як, при яких обставинах дав життя цій особі. Тому аборт, навіть при обставинах, коли дитина була зачата насильно, все ж таки є важким злочином сам у собі. Такого типу зачаття, взагалі насильство над жінкою, є великою травмою для цієї особи. Тому, якщо ми дійсно хочемо допомогти цій особі, то потрібно трохи ширше подивитися на цю проблематику. Якщо до психічної травми насильства додати ще психічну травму постабортивного синдрому для цієї жінки, очевидно що ми нічим їй не допоможемо, але тільки пошкодимо. Тобто Церква у цілому світі намагається духовно опікувати таких жінок, які після насильства зачали дитину. Тут є багато різних способів, як дійсно ефективно допоможуть тій особі без того, щоби схилити, допомагати чи дозволяти їй на вчинок аборт.

Чи є гріхом те, що дівчина одружилася вже вагітною, але на батькові дитини? (Уляна)

Гріхом тут є дошлюбні статеві стосунки. Саме цей гріх стає причиною різного роду непорозумінь, можливо напружених ситуацій, які розвиваються довкола такого типу подружжя, про яке згадується в цьому питанні. Думаю, що вагітність, не додає ніякого зла і не є гріхом сама в собі, бо це є щось Богом дане – материнство і дар життя. Але теж потрібно мати на увазі, що все ж таки подружжя має бути укладеним за свobodною і добровільною згодою двох осіб. Моральним злом є використовувати вагітність як засіб шантажу, чи одинокий мотив для укладення Святої Тайни Подружжя. Якщо так чиниться, тоді можна поставити під знак запитання повноту такої свободи і добровільності подружньої взаємної згоди подругів. Але якщо взаємна згода існує, подружжя є правосильно укладене з доброї і не примушеної волі подругів, то те, що дівчина в той час є вагітною, гріхом вважати не можна.

Чи може приступати до Тайни Сповіді подружжя, яке не брало шлюб у Церкві? (Оксана)

Якщо мова йде про співжиття християн, охрещених людей, яке не є благословенне у Церкві, очевидно що це є грішне співжиття. В такому випадку для того, щоби можна було справді покаятись, то потрібно зробити якусь постанову щодо зміни свого грішного стану. Тому, для того, щоби отримати розршення у сповіді, треба перш за все зробити крок назустріч Господу Богу, тобто той стан треба змінити. Тому, якщо навіть подружжя приступить до Тайни Сповіді, воно не зможе отримати розршення від своїх гріхів, якщо воно не поміняє свого способу життя в подружжі. Перш за все потрібно узаконити своє співжиття, тобто прийняти Святу Тайну Подружжя, а відтак це буде можливість давати людині сприйняти Боже прощення, оскільки людина зробить виразну ознаку того, що вона каючись може своє життя поміняти. Ми знаємо, що є 5 умов доброї сповіді, і однією з них є те, що людина постановляє поправитися. Якщо вона перед тим, як приступає до сповіді не має на меті поправлятися і змінювати своє життя, тоді така сповідь не буде доброю і не можна буде отримати розршення.

Як поступати жінці якщо її шлюбний чоловік її морально зневажає, обзиваючи і проклинаючи, навіть в присутності дітей? Чи є якісь особливі молитви і вимоги до неї? (Марія)

Перше, що є дуже потрібне для цієї жінки, то це Божа благодать для того, щоби могли похристиянськи жити в такій ситуації. Зате є очевидним, що в такій ситуації подружжю не потрібно ізолюватися одне від другого. Бо часом такого роду конфлікти наступають через те, що в родині наступив певний розкол, між чоловіком і жінкою немає спільноти життя. І тоді один другого не розуміє, вважає іншого кимсь супротивним собі. І на тлі такого сімейного життя виникають конфлікти, зневаги, прокльони і т.д. очевидно, потрібно просити в Бога сили для того, щоби змінити погляд на свою сімейну ситуацію та шукати того мосту, щоб вийти з цієї взаємної ізоляції і все ж таки будувати єдність в подружжі. Якщо чоловік і жінка все ж таки отримали Святу Тайну Подружжя, то вони отримали Божу благодать для того, щоби творити спільноту подружжя. Тому потрібно до тої Божої благодаті взивати і Господь Бог завжди її пошле. Але багато залежить від того, як подружжя цю благодать сприйме і як вони зможуть її застосувати в житті. За таку родину обов'язково потрібно молитися як в Божественній Літургії, так і при допомозі великої кількості молитов за родину, які можна знайти в молитвениках.

Джерело: www.ugcc.org.ua/ukr/question/moral
З вашими запитаннями звертайтеся до о. Михайла Забанджали.

Галузка

Один чоловік на почесному місці у вітальні зберігає дивний предмет. Коли хтось його питає, чому розмістив його саме тут, той чоловік розповідає таку історію:

- Яюсь мій дідусь завів мене до парку. Було це морозного зимового вечора, коли вже запали сутінки. Дідусь ішов за мною й усміхався, проте почувався дещо пригніченим. У нього було хворе, дуже перемучене серце. Я рушив у напрямку ставка. Ставок увесь замерз. "Хочу покататися, - вигукнув я, - хочу поводитися на льоді!" Дідусь занепокоївся. У момент, коли я ступив на лід, він скрикнув: "Обережно!..."

Запізно. Лід не витримав і я з криком упав у воду. Дідусь увесь трусився, він виламав галузку і подав мені. Я схопився за галузку, а він з цілої сили тягнув її до себе - і витягнув мене з ополонки.

Я плакав і тремтів. Вдома після гарячої купелі мені стало ліпше і я ліг у ліжку. Проте для дідуся ця подія виявилася надто сильним емоційним потрясінням. Тієї самої ночі він помер від серцевого приступу.

Я побіг до ставу і знайшов ту галузку. Завдяки їй дідусь урятував мені життя, а своє загубив. Доки житиму, ця галузка висітиме на стіні як знак дідусевої любові до мене!

Тому християни мають у себе вдома два шматки дерева у формі хреста.

Наші молодята:

7 червня

Пизяк Олег
Волошинович ЮліяБурдаш Андрій
Видойник Наталія

15 червня

Вітаємо новохрещених:Герасимів Тетяна 8.VI
Хавтур Назар 16.VI
Турчин Володимир 20.VI

Посміхніться браття!

Після хрестин зібралися усі гості навколо новоохрещеного, який не шкодує голосного крику.

Одна з жінок забавляючи малого каже:
- Ну чого ти так кричиш нечемний, чого?
Старший братик вирішив заступитися за свого молодшого родича і відповідає їй:

- Ага, бачите, якби ви тоже не вмiли ходити,
ти,
не мали зубів, не вмiли говорити
і вам постійно під ніс сунули всякі брязкальця, то ви б ще не так кричали.

Нелегка дорога до духовних висот...

Відійшли у вічність у червні:Барабан Ганна Дмитрівна 1.VI
Дроздовська Ольга Іванівна 7.VI
Цюприк Олексій Мирославович
28.VI

Газета парафії
Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.
Виходить щомісячно.
Редактор: о. Михайло Забанджала
Друк: "Комп'ютер сервіс"

Україна 47600
Тернопільська обл.
смт. Козова
вул. Хмельницького, 8
Тел/tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua

Ukraine 47600
Ternopil' region
Kozova town
Hmel'nytskogo st. 8